

Een kijkje op de wijk door de ogen van onze journalist

Assendorper Notities

FOTO: TOINE POELMAN

Een klein berichtje op de voorpagina van de Swollenaar kondigde het einde van de bemoeienis van Landstede met de Nooterhof aan. In oktober van 2018 wordt het beheer weer teruggegeven aan de Gemeente Zwolle. Begin 2019 moet er een nieuwe exploitant zijn gevonden. Deze nieuwe exploitant zou zo maar Enexis kunnen worden.

Door: Johan Boomsma

Enexis heeft immers de afgelopen periode behoorlijk geïnvesteerd in hun terrein dat aan de Nooterhof grenst. Het zou zo maar kunnen dat de netbeheerder in het Earthship een duurzaamheidservaring inricht, met VR-games (Virtual Reality – niet bestaande werkelijkheid) op groene stroom.

Landstede en SWZ

In 2007 nam Landstede het stokje over van de gemeente en werd de beheerder van dit stadsgroen gelegen aan de rand van Assendorp. Het onderwijsconglomeraat pakte het meteen grondig aan: de wildernis, waartoe het natuureducatiepark inmiddels was vervallen, werd gesnoeid. De woningcorporatie SWZ liet er het al eerder genoemde überhippe Earthship bouwen – een geschenk ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan aan Zwolle. Hiervoor werd een groene goeroe uit de Verenigde Staten ingevlogen, de bioarchitect Michael Reynolds. Hij begon samen met opgetrommelde vrijwilligers uit binnen- en buitenland enthousiast aan het monnikenwerk. Met behulp van autobanden, lege flessen, blikjes en aarde werd

een stevig gebouw opgetrokken, dat in 2009 gereed was voor gebruik. In het eerste Earthship van Nederland werd een theeschenkerij/café gevestigd. Om nog iets tegemoet te komen aan de oorspronkelijke gedachte van de Nooterhof, werd er ook een natuurbelevingstuin ingericht en kwam er een sterrenwacht.

Geschiedenis

De Nooterhof ontstond in de jaren '70 op initiatief van wethouder Nooter. Doel was scholieren laten kennis maken met de natuur. Tot halverwege de jaren '90 kwam de Zwolse jeugd er tuinieren; daarna kwam de klad er een beetje in en verwilderde het park. Zo leerde ik het ook kennen: een enigszins wild en overwoekerd stukje grond achter Park de Wezenlanden, ingeklemd tussen de Marsweg en het Koelwaterkanaal. Als ik in die tijd dagelijks tussen mijn huis en de Marslanden op en neer pendelde, koos ik niet altijd voor de snelste route. Zo fietste ik ook wel eens over het kronkelpaadje langs de tuinen.

Verandering en onderhoud

In 2007 verdween toch iets van de eigenheid van de plek. De eerder wat wilde, maar wel heel groene tuin werd omgetoverd in een keurig aangeharkt park, waarin het Earthship voor een nieuwe en andere sfeer zorgde. Het is er in de zomer best goed toeven op het terras en, voor de kleintjes, in de ernaast gelegen watertuin! Het herstel en de vernieuwing van de tuin zorgde ervoor dat ik er ook vaker te vinden was. De tuin is inmiddels een vast onderdeel geworden van mijn dagelijkse hardlooptocht. Begin dit jaar is er behoorlijk gesnoeid, veel bomen zijn verdwenen, vooral langs het paadje aan het Koelwaterkanaal. Dat dit er niet

altijd zachtzinnig aan toe is gegaan, bewijzen de geknakte stammen en omgewoelde struiken. Het leek mij niet echt noodzakelijk, deze vorm van groenbeheer. Maar een vriend die hier meer van afweet, verzekerde me dat dit volkomen normaal is en dat je hier over twee jaar niets meer van terugziet. Nu lijkt het nergens op en ik hoop maar dat hij gelijk krijgt. Ook hoop ik dat de toekomstige eigenaar trouw blijft aan de geest van wethouder Nooter, zodat de hof een plek blijft waar mensen kunnen kennismaken met natuur.

Verloren en herboren groen

De Nooterhof is nog steeds onderdeel van een van de groene longen van Zwolle. De long begint bij het Provinciehuis en loopt naar het zuiden door tot langs de oevers van de Nieuwe Wetering. In de jaren dat ik in de Marslanden moest zijn, is er in dit stukje stad veel veranderd. Net als Park de Wezenlanden is ook de Nooterhof in het eerste decennium van deze eeuw opgeknapt en daarmee 'gerevitaliseerd'. De beide stukken groen lagen er rond de millenniumwisseling toch enigszins verloren en desolaat bij, met als dieptepunt toch wel de drugsdealers bij het Provinciehuis en daklozen die in de Nooterhof kampeerden. Om de teloorgang van openbare ruimte een halt toe te roepen was ingrijpen noodzakelijk. Maar dat mag niet ten koste gaan van kleinschaligheid en de eigenheid van deze plek in de stad. Omdat rafelranden zorgen voor een eigen dynamiek, waarbij eigen initiatief en experimenteren de boventoon kunnen voeren. Het is aan een gemeentebestuur om dan lef te tonen en het aan te durven zo'n rand zijn eigen leven te laten leiden.

column

De Assendorper mediator

Door: Roosmarijn de Lange

'Je bent wat je doet'

Een strijd was het de afgelopen weken. Iedere avond weer was ik ruim een uur bezig om mijn dochter Féline van nu ruim 2,5 jaar naar bed te brengen. Het bedritueel, met eerst pyjama aandoen, daarna zelf tanden poetsen en mama napoetsen en vervolgens samen met haar kleine zusje op bed een boekje voorlezen, ging nog wel. Maar op het moment dat haar zusje Ellaija op bed lag en ik Féline wilde toestoppen begon het telkens. Eerst allemaal eisen; van nog een slokje water drinken tot de deur op een kier laten, en dat komt dan tot op de millimeter nauwkeurig. Als ik dan vervolgens een duidelijke grens aangaf en naar beneden wilde gaan, kwam ze uit bed en keek me heel brutaal aan.

Alles probeerde ik; haar zwiwend telkens weer op bed leggen (dat had ik ooit in een fragment van de 'Supernanny' gezien), haar uitleggen dat mama ook moe is en even op de bank wil zitten, het gedrag negeren. Dat laatste lukte tot het moment dat de hele bovenverdieping onder het plakband en de shampoo zat.

Op een gegeven moment werd ik boos en hoorde ik mezelf iets zeggen in de trant van 'jij bent stout'. Ik bedacht me direct dat ik ooit ergens gelezen had dat het beter was om te zeggen 'jij doet stout' zodat je het gedrag en de identiteit uit elkaar haalt. Ik corrigeerde mezelf daarom direct.

Het gedrag en de identiteit uit elkaar halen is ook een interventie die je als mediator kunt toepassen. Je hoort regelmatig van een van de deelnemers dat hij of zij iets heeft gedaan wat hij of zij normaal gesproken nooit zou doen. Als mediator kun je partijen dan uitleggen dat een conflict ervoor kan zorgen dat mensen handelen op een wijze waarop ze normaal nooit handelen. Je bent dus niet altijd wat je doet!

Alle pogingen die ik deed om mijn dochter op haar bedje te laten liggen hielpen overigens niet. Gelukkig sliep oma op een gegeven moment een nachtje bij ons en vroeg mij of ze in mocht grijpen. Nou graag want ik wist het echt even niet meer. Mijn moeder waarschuwde me wel dat zij dan wel streng zou optreden. En zo gebeurde het. Mijn avonden zijn sindsdien een stuk rustiger.

Indien u vragen of opmerkingen heeft, schroom dan niet om mij te mailen (info@delangemediation.nl) of een bericht achter te laten op mijn website (www.delangemediation.nl)

Bewonersinitiatief 'Het tussendoortje'

'Stel dat jij de burgemeester van deze straat bent, hoe moet deze straat er volgens jou over vijf jaar uitzien? Het antwoord van de bewoners in de Groenestraat en Blokstraat was simpel; groen, groener, groenst! Het realiseren bleek echter minder simpel, maar uiteindelijk wel haalbaar.

Door: ingezonden door bewoners

Begin 2017 werd door deelname aan de pilot Vitaal Assendorp duidelijk dat bewoners in de Groenestraat en Blokstraat behoefte hadden aan méér groen in de straten. Voor de meeste bewoners was de oude speelplek een doorn in het oog en stond het bij de bewoners bekend als 'stoeptegelpark' en 'kattenbakwoestijn'. De twee grote zandbakken, het metalen klimrek en de betonnen tegels waren in onderhoud wellicht makkelijk, maar te heet in de zomer, niet uitdagend genoeg en te onhygiënisch voor kinderen om te spelen. Ook volwassenen werden niet uitgenodigd om van de speelplek gebruik te maken. Daarnaast was deze openbare ruimte ook erg onaantrekkelijk met uitzicht op veel auto's, bestrating en kale (graffiti) muren.

Het doel was een vitale, leefbare en gezonde wijk. Gedreven door het enthousiasme in de straten ontstond

een bewonersinitiatief. Een aantal bewoners vormden samen Het Tussendoor Comité en ontwikkelden een nieuwe groene vormgeving voor de speelplek en open verbinding tussen de beide straten, inmiddels bij de bewoners bekend als 'Het Tussendoortje'.

Deze open verbinding bood de unieke kans om te vergroenen. Hiermee wordt de natuur naar bewoners toe gebracht. Groen en natuur werken ontspannend, dragen bij aan een betere klimaatbeheersing, stimuleren de biodiversiteit, geven kinderen weer de kans avonturen te beleven en volwassenen te onthaasten. Met dit initiatief leveren de bewoners een actieve bijdrage aan het verduurzamen van hun leefomgeving. Het (duurzame) draagvlak werd bevestigd met een enquête onder bewoners in de zomer van 2017. Nog diezelfde zomer heeft het comité het plan 'Duurzaam Groen, Samen Doen' geschreven, dat in het najaar door de gemeente Zwolle op een realistische manier werd omarmd. De gemeente heeft zich daarna ook actief opgesteld en zich ingezet voor de realisatie. Zij kon alleen niet het initiatief volledig financieren. Gelukkig had de Provincie Overijssel ook veel vertrouwen in het plan en was zij bereid het project met de subsidie 'Natuur en Samenleving' te subsidiëren. Het Hervormd

EIGEN FOTO

Weeshuis heeft bijgedragen in de aanschaf van de speelelementen. Daarnaast stelde de gemeente als voorwaarde dat bewoners vrijwillig zouden deelnemen aan het toekomstig onderhoud van 'Het Tussendoortje'. Afspraken daarover zijn vastgelegd in een adoptieovereenkomst. In maart kon dan eindelijk de schop in de grond. De aanleg was een samenspel tussen de bewoners, de ROVA en de aannemer. Bijna een volle week heeft 'Van Lenthe Dalfsen' hard gewerkt aan de grondwerkzaamheden, een prachtige heuvel met kruipbuis met daaromheen een pad. Aansluitend heeft de ROVA elf leilindes aan de kant van de Blok-

straat aangeplant. Deze leilindes hebben dezelfde vormgeving als de leilindes aan de andere kant van de speelplek in de Groenestraat. Hierdoor ontstaat een mooie eenheid. De bewoners hebben de oude beplanting verwijderd en nieuwe biodiversiteit aangebracht. Het was spannend om het ontwerp daadwerkelijk te zien ontstaan. Hoewel het eindresultaat nog niet helemaal af is, is het effect verrassend en zijn er al veel enthousiaste reacties. Het is nu nog wachten op de schommel en het uitlopen van het ingezaaide gras. Tijdens de feestelijke opening in juni hopen de bewoners op een mooi en fris groen gras te staan!